

עולם המחול הפסיד כנראה רקדנית מוכשרת, אבל הבאולינג בישראל הרוויח עילוי מקומי ואלופת עולם בפוטנציה • תכירו את שחקי אנטין מת"א, שלא חוששת לתת לחיילים בראש • ריאיון עם מלכת הסטרייקים

אנטין בפעולה "עזבתי הכול בשביל הבאולינג"

רוקדת עם חיילים

מפתחת במקביל קריירה ספורטיבית, היא תלמידה מצטיינת. ככה זה, מי שטוב במשהו, טוב בהכול.

שחק מסמיקה קלות, אבל לא שבחים שהיא מקבלת כפרצוף מאמא שלה, יפחיתו במשהו מהביטחון העצמי שהיא משפיעה לכל הכיוונים: "אני מסתכלת על החברות שלי, בנות גילי, ורואה שהחשיבה שלי הרכה יותר בוגרת משלהן".

ומה הפלא? אנטין טסתייעת בפסיכולוג ספורט (רן ולנסי), "הוא יותר מאמן מנטאלי", היא אומרת. "בענף הזה אתה חייב להיות חזק מנטאלית, לדעת להתמודד עם הפסדים ולהבין שזה לא סוף העולם, שמחר או כשכרע הבא יש עוד תחרות ואפשר להשתפר". הבאולינג מאוד כינר אותי. אני באה באותה גישה גם בלימודים. אם לא הלך לי אתמול במבחן, לא קרה כלום. אפשר לתקן. היום אני לוקחת דברים בפרופורציה". מה עם ווגיות?

"חבר שלי, עומר נחישתן, גם מהענף. משחק באולינג כליגה, במועדון של ראשל"צ". זה לא קצת משמעם שיש חבר מאותו תחום?

"למה? אנחנו מסתדרים מעולה".

"כן, חשכתי שאם אני כל כך טובה, אז יש לי סיכוי להתקדם ולהגיע לרמות הגבוהות ביותר. בהתחלה הייתי הילדה הקטנה שכולם התלהבו ממנה, האחות הקטנה שלהם. היום אני כבר עם שבע שנות ניסיון בענף ועל כך מגיע קרדיט גם להוריי, רפנה וראובן, ששכנעו אותי להמשיך. היתה לי בזמנו התלבטות לא קטנה, כי במקביל עסקתי בהתעמלות, רקדתי, והייתי בצופים. עזבתי הכול בשביל הבאולינג".

את ניחנת בכשרון מולד?

"כן, כנראה שהתפוח לא נפל רחוק מהעץ המקסימום זה 300 נקודות והשיא שלי הוא 279. אבל עם כל הכשרון, כדי להצליח חייבים להתמיד, לעבוד קשה".

במה זה כרוך?

"אני מתאמנת לפחות שעותיים מדי יום במשך השבוע. בשבת יש לנו ליגה (אנטין משתייכת למועדון רמת גן). אני נאלצת להקריב כמה דברים בשביל הבאולינג, כמו לימודים שאני מפסידה ואחר כך צריכה להשלים את החומר, חברות שהתרחקו ממני כי אין לי זמן להיפגש איתן.

אמה, רפנה, שמאוינה לריאיון בשקט, מתערת: "תרע לך שעם כל הקושי, שהיא

לא גדל על המשפט המדומש לעייפה, שכשקטנים - בנים אוהבים חיילים ובנות אוהבות בובות, וכשגדולים - בנים אוהבים בובות ובנות חיילים.

אז הגה לכם יוצאת דופן: שחקי אנטין, תל אביבית בת 17 וחצי, שביעיטטית כתיכון עירוני י"ד. היא מאוד אוהבת חיילים, בעיקר כשהם נופלים. כולם. עשרה בבת אחת. בבאולינג קוראים לזה "סטרייק" (ראה מילון מונחים בעמוד הבא). ואם אתם באמת מתעקשים אז במקום חיילים, המקצוענים בענף מכנים אותם "פינים". אבל למה להתעסק בקטן. סליחה, בקטנות.

"תתחלתי לשחק באולינג כבר בגיל 10 וחצי", מספרת אנטין. לדבריה, האהבה למשחק עברה אצלה בגנים: "אני זוכרת את עצמי כילדה קטנה הולכת למשחקי ליגת הבאולינג עם אבא שלי, שהיה שחקן פעיל. התאמן שלו כל הזמן אמר לי 'קחי כדור, תנסי גם את'. באותה שנה התקיימה אליפות ישראל עד גיל 14, ואני, שחקי הקטנטונת, הפתעתי את כולם וזכייתי במדליית זהב". זה בערך הרגע שאמרת לעצמך שגולדת להיות שחקנית באולינג?

מילון המושגים השלם של הבאולינג

סטריוק: להפיל את כל הפינים (חיילים) במכה הראשונה
ספר: אם לא עשית "סטריוק", אבל הפלת את הפינים הנותרים במכה השנייה
ספליט: נותרו שני פינים שקשה מאוד להפיל במכה אחת (הגרדה אחרת: 7-10, מציינת את המיקום של הפינים שנותרו עומדים)
פריים: לכל שחקן יש עשרה תורות (פריימים) במהלך משחק
משחק מושלם: 12 סטריוקים (300 נקודות)
פאול: הקו שמפריד בין מקטע הריצה לבין המסלול. מתחרה שעובר את הקו, נפסל

אנטין על רקע החיילים שעוד מעט תפיל. השיא שלה 279 נק' מתוך 300

לא מתסכל אותך שבבאולינג אין כמעט תהילה, שלא לרבר על פרסום?

"קצת. כשאני מספרת לאנשים שאני שחקנית באולינג מקצוענית, התגובה שלהם בדרך כלל היא הרמת גבה. שואלים אותי אם יש בכלל ספורט כזה". האם דפנה, מוסיפה: "כשהיא זכתה ב'אלוף האלופים' איזה עיתון פרסם ידיעה קטנה על זה בגורל של כול, שהייתי צריכה זכוכית מגדלת כדי לחפש אותה בין יתר הכתבות".

יכול להיות שמה שמעכב את הענף, זה העובדה שהוא לא הוכר כמקצוע אולימפי? "הבנתי שהבעיה של הוועד האולימפי היא אי אחידות בין המסלולים. את המסלולים צריך לשמן לפני כל תחרות. התנאים צריכים להיות אחידים, אבל למזג האוויר יש השפעה, גם למרחק בין המסלולים. אני יודעת שמדברים עכשיו להכניס את הבאולינג באולימפיאדה כברזיל, ב-2016".

המטרה: צרפת 2010

מה המטרות הקרובות שלך?

"בשנה הבאה תתקיים בצרפת אליפות אירופה ואני מקווה להתחרות שם ולקחת מדליה. יש גם את משחקי הים התיכון".
אם לא היית שחקנית באולינג מה היית?
 "אולי רקדנית מקצוענית. תמיד אהבתי לרקוד. כשהייתי ילדה, רקדתי מחול קלאסי, מודרני, ג'אז. הריקוד מאוד עוזר לי בבאולינג בעבודת הדגליים, בטכניקה. היום אני רוקדת על מסלול הבאולינג".

כסף. כסף הכול, מדובר בעשרות אלפי שקלים בשנה?

מי תומך בך כלכלית?
 "הבספ מגיע בעיקר מהתורים שמשתרלים לתמוך כמיטב יכולתם, אבל המעמסה עליהם כבדה. בארץ אי אפשר להתפרנס מבאולינג, לא רואים מזה כסף. הסכום הכי גדול שקיבלתי עד היום היה 1200 שקל, כשזכיתי ב'אלוף האלופים', וגם זה הלך לקניית כרוד חרש. בתחרות אחרת בארץ, זכיתי בכרטיס טיסה לקפריסין. גם באירופה הפרסים נמוכים. בתחרות אחת בבולגיה זכיתי ב-80 יורו".

זה הכול?
 "היה לי חלום ילדות להגיע לרמות הכי גבוהות, לשחק בארה"ב בליגה של ה-P.B.A. (התאחדות הבאולינג המקצוענית), שמשודרת שם מחוץ לחוף. היום התפכחתי. כנראה שאחרי הצבא אלך ללמוד מחשבים. אני נמשכת לתחום ההיי-טק. מצד שני, אני מעוניינת לשלב בין השניים. תמיד אשאף להמשיך לשחק באולינג".

"מחפשת ספונסר?"
 "כן, וכבר פניתי לכמה אנשים אמידים וביקשתי מהם שייקחו אותי תחת חסותם. אני ממתנה לתשובות. אולי הבאולינג ספורט פחות מוכר ולא פופולרי כמו הכרדוגל או הכרדוסל, אבל אם לא יסייעו לי כלכלית, איך רוצים שהוא יתקדם בארץ? זה כמו השאלה מה קדם למה, הביצה או התרנגולת. למרות שאין כמעט תקציב לענף, ישראל עשתה בשנים האחרונות הישגים יפים מאוד, גם כמודדים וגם בנבחרות".

אין כניסה למאלוזה

רשימת ההישגים של אנטין עד כה מרשימה בכל קנה מידה. היא מחזיקה בשלל תארים קבוצתיים ואישיים. זכתה במדליית כסף עם נבחרת הנשים של ישראל באליפות אירופה בשבדיה, גרפה 5 מדליות (3 זהב ו-2 כסף) במכבייה ה-18, סיימה ראשונה ב'אלוף האלופים' בארץ וראשונה גם במקדמות אליפות העולם (AMF) שהתקיימו לאחרונה ב"ת".

היא היתה אמורה לצאת כחודש שעבר להתחרות באליפות העולם במאלוזה עם ליאור קורן, שזכה בין הבנים, אבל קיבלה ברגע האחרון ברקס מהמאלוים שלא אישרו לה ריזה. "הוזהירו אותנו באיגוד עוד לפני המקדמות שיש עם זה בעיה ואחרי שזכיתי במקום הראשון, אמרו לי שמצטערים, אבל לא מאשרים לנו ריזה לשם".
את אליפות העולם ואליפות אירופה האיגוד מממן. מה לגבי הטורנירים האחרים בתורל?

"לצער, אנחנו לא זוכים לשום מימון חיצוני וכל המימון, בסביבות אלף דולר לטורניר, נופל עלינו. כשבוע שעבר הייתי צריכה לצאת לטורניר בינלאומי בצרפת, אבל נשארת בארץ בגלל חוסר בתקציב. שתינו, הפסיכולוג עולה לי 300 שקל לפגישה שבועית, ואימון פרטי (מתאמנת מדי שבוע תחת מאמנת הנבחרת, לאה כהן) עולה 120 שקל, וזה עוד לפני שדיברנו על ביגוד וציוד. בכל תחרות אני צריכה להצטייד בכרוד חרש, בגלל כלאי, והסול עולה הרבה

"כוכה", "פיגודה" וקפדהו וחשדה" נזרקו להלל האויר יותר מפעם אחת. את נמני, מעידים מקורביו, זה ממש לא מעניין מה אומרים וכוחבים עליו, לרבות בעניין החלק של ליון. הוא, ודאי לא שכחתם, הרי לא יסטה מדרכו. חוץ מזה, מצדו שמכבי תמשיך לנצח ובתקשורת יהללו ויפארו את ליון ויקטינו את חלקו. לנמני ברור, בעצם לכולנו, שזה לא יקרה. גם אם כן, אין סיכוי שזה יחלחל ליצייע. אתם יכולים לדמיין את האוהדים בשער 11 מניפים שלטי תמיכה בלון או את דיוקנו? מבחינתם יש את נמני, ואין בלתו.

שאינ תחנת רדיו שמכבדת את עצמה אצלה לא התראיין אחרי שניצח את בני יהודה. בצד להם, מתעסקים השנה כלי התקשורת שמסקרים את מכבי, כמה שמסכיב. כיום שלישי השבוע, במקום לראיין את אחד הצעירים שהצטיין בניצחון על חיפה - והיו לא מעט כאלה - עסקו בתוכניות הרדיו בשאלה האם בצעטלה של "אמנה ספלה" ראוי לסגור את הפיות בקרית שלום. הפרשן איציק זוהר סיפר שאם היה כובש שער, היה משחק בשבת שאחרי כן עם אותם התחונים. מחוץ מזה, דיברו על ניר ליון והחלק שלו בהצלחה הנוכחית של הצהובים. המילים

המושך מעמ' 67

הצעירים פתחו פה וכמה תקשורתית אחרי 0-1 גדול שקטע למוליכה הירוקה רצף של עשרה ניצחונות רצופים, מתי כן, אחרי עוד הפסד בדרבי?

ואפרופו רבי, השנה התהפכו היוצרות. מכבי הפכה להיות הפועל, ולהפך. בהפעל נהגו בעשור האחרון, ודאי בעידן הלא קצר של קשטן, למשוך את השחקנים כפורמלין ולא לאפשר להם להתראיין. ביום ראשון השבוע, קשה היה לפספס את הגיעו של איתי שכטר (יראיון עימו בעמוד 66), שדומה